

มูลนิธิผสานวัฒนธรรม Cross Cultural Foundation

111 ซอยสิทธิชุมชน ถ.สุทธิสารวินิจฉัย แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10320

โทร: 02-6934939, 02-6934831 โทรสาร : 02-2753954 Tel:02-6934939,02-6934831

Fax:02-2753954

เผยแพร่วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ใบแจ้งข่าว

ศาลฎีกายกฟ้อง คดีพล.ต.ต.จักรทิพย์ เป็นโจทก์ฟ้องนายชูตรีอมัน ฐานแจ้งความเท็จ
จากกรณี ดีเอสไอ และ ป.ป.ช. สอบสวนคดีที่ตำรวจซ้อมทรมานผู้ต้องหาคดีปล้นปืนค่ายปี่เหล็ก

ศาลฎีกามีคำพิพากษายกฟ้อง กรณี พล.ต.ต.จักรทิพย์ ชัยจินดา เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายชูตรีอมัน มาและ จำเลย ต่อศาลอาญาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ขอให้แจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม เพื่อจะแก้งั่งให้โจทก์ต้องรับโทษอาญา จากการที่จำเลยได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ(ดีเอสไอ)และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.) คดีนี้ถึงที่สุดตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๗๒๐/๒๕๕๗ ซึ่งศาลอาญาได้อ่านเมื่อวันที่

๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ โดยศาลฎีกายกฟ้อง คดีพล.ต.ต.จักรทิพย์ เป็นโจทก์ฟ้องนายชูตรีอมัน ฐานแจ้งความเท็จ

สืบเนื่องจากกรณีปล้นอาวุธปืนกองพันทหารพัฒนาที่ ๔ กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (ค่ายปี่เหล็ก) อ.เจาะไอร้อง จ.นราธิวาส เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๗ ต่อมาผู้ต้องหาคดีปล้นอาวุธปืนดังกล่าวกว่า ๑๐ คน กล่าวหาว่าตำรวจชุดสอบสวนทำร้ายร่างกายด้วยการกระทำทรมานให้รับสารภาพ ทางดีเอสไอ ทำการสอบสวนและสรุปสำนวนคดีว่ามีมูล แล้วส่งให้ ป.ป.ช. ดำเนินคดีต่อไป

เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ระหว่าง ป.ป.ช. ดำเนินกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงอยู่นั้น พล.ต.ต.จักรทิพย์ ชัยจินดา หนึ่งในจำนวนตำรวจชุดสอบสวนผู้ต้องหา ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายชูตรีอมัน มาและ ผู้ต้องหาคนหนึ่งซึ่งได้เป็นพยานให้การต่อดีเอสไอ และ ป.ป.ช. กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ตำรวจชุดสอบสวนทรมานขณะสอบสวนอยู่ที่ สภ.ต้นหยง โดยโจทก์ยื่นฟ้องนายชูตรีอมัน ต่อศาลอาญา(ศาลชั้นต้น)คดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.๒๑๖๑/๒๕๕๒ ฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม เพื่อจะแก้งั่งให้โจทก์ต้องรับโทษอาญา ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๑๔๐/๒๕๕๔ ว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๗๓ ประกอบ ๑๗๔ วรรคสอง และ ๑๘๑ (๒) ลงโทษจำคุกจำเลย ๒ ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น คือยกฟ้อง จำเลยไม่มีความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง โดยศาลอาญาดำเนินคดีอาญาศาลอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ โจทก์ฎีกา เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ ศาลอาญาได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกา โดยศาลฎีกาพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ กล่าวคือ ยกฟ้องโจทก์ จำเลยไม่มีความผิดตามที่โจทก์ฟ้องนั่นเอง

สำหรับ พล.ต.ต.จักรทิพย์ ชัยจินดา โจทก์ในคดีนี้ ขณะร่วมสอบสวนผู้ต้องหาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มียศเป็นพันตำรวจเอก ต่อมาแม้จะถูกดีเอสไอ และ ป.ป.ช. ตั้งข้อกล่าวหาและสอบสวนในคดีเจ้าพนักงานตำรวจชุดสอบสวนซ้อมทรมานผู้ต้องหาดังกล่าวก็ตาม แต่ไม่ได้มีผลกระทบใด ๆ ในการรับราชการ ทั้งยังได้เลื่อนยศเลื่อนตำแหน่งมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากขึ้นโดยลำดับ จนกระทั่งเป็นพลตำรวจเอก และปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ :

นายรัชฎา มนูญญา ทนายความ สภานายความ ๐๘๑-๔๓๙๔๙๓๘

หรือ นายปริดา นาควิน ทนายความ มูลนิธิผสานวัฒนธรรม ๐๘๙-๖๒๒๒๔๗๔

หมายเหตุ มีรายงานสรุปคำพิพากษาคดีพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๗๒๐/๒๕๕๗ เป็นเอกสารแนบมาด้วยกันนี้

ศาลฎีกาได้วินิจฉัยว่า “พิเคราะห์แล้ว คดีมีปัญหาตามฎีกาใจทักข้อแรกว่า โจทก์ขอคัดค้านองค์คณะผู้พิพากษาในชั้นอุทธรณ์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๑(๑) (๒) (๓) ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕, ๒๗ เนื่องจากนายสุนัย มโนมัยอุดม เคยดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นคณะกรรมการคดีพิเศษและเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษโดยตำแหน่ง คณะกรรมการคดีพิเศษมีมติให้รับคดีกรณีการทำร้ายร่างกายนายมะกะตา ฮารง กับพวก (รวมจำเลย) ผู้ต้องหาคดีปล้นอาวุธปืนของกองพันทหารพัฒนาที่ ๔ กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ จังหวัดนราธิวาส เป็นคดีพิเศษ และมอบหมายให้พันเอกปิยะวัฒน์ กิ่งเกตุ และพันตรีวิรัช กุลละวณิชย์ พยานคดีนี้ เป็นพนักงานสอบสวน ร่วมรับผิดชอบการสืบสวนสอบสวนคดีดังกล่าวและร่วมสอบปากคำจำเลยนี้ เมื่อรวบรวมพยานหลักฐานแล้วมีความเห็นว่าน่าเชื่อถือตามคำกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานตำรวจทำร้ายร่างกายจำเลยเพื่อให้การรับสารภาพ นายสุนัยได้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อดำเนินคดีอาญาใจทักกับพวก นายสุนัยเป็นผู้รู้เห็นพยานหลักฐานทั้งหมดในคดี จึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับคดี โจทก์ขอคัดค้านองค์คณะผู้พิพากษาในศาลอุทธรณ์และขอให้ศาลฎีกาย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์พิพากษาใหม่ เป็นการคัดค้านผู้พิพากษาตามกฎหมายหรือไม่ เห็นว่าการคัดค้านผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๑ (๑)ถ้าผู้พิพากษานั้นมีผลประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับอยู่ในคดีนั้น (๒)ถ้าเป็นญาติเกี่ยวข้องกับคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง... (๓)ถ้าเป็นผู้ที่ได้ถูกอ้างเป็นพยานโดยที่ารู้ได้เห็นเหตุการณ์ หรือโดยเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความรู้พิเศษเกี่ยวข้องกับคดีนั้น เห็นได้ว่า คดีนี้มีได้เกี่ยวข้องกับนายสุนัย ทั้งนายสุนัยไม่มีผลประโยชน์ได้เสีย ไม่ได้เป็นญาติกับคู่ความและไม่ได้ถูกอ้างเป็นพยานในคดี ซึ่งไม่เข้าเหตุตามกฎหมายที่จะคัดค้านผู้พิพากษา ฎีกาใจทักข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต่อไปว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ ได้ความตามทางพิจารณาว่า เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จำเลยกับพวกถูกนำตัวออกจากห้องขังมาสอบสวนที่ห้องประชุมสถานีตำรวจภูธรต้นหยง มีเจ้าพนักงานตำรวจอยู่หลายคน เจ้าพนักงานตำรวจได้ทำร้ายร่างกายจำเลยให้รับสารภาพ ต่อมาวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เจ้าพนักงานตำรวจนำจำเลยกับพวกไปนำซึ่งที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ โดยมีเจ้าพนักงานตำรวจที่เดินทางมาจากกรุงเทพมหานครร่วมด้วย หลังจากนั้นจำเลยกับพวกถูกนำตัวมาควบคุมที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร นายสมชาย นีละไพจิตร ทนายความมาพบและสอบถามเรื่องที่เกิดขึ้น นายสมชายได้ทำหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมให้แก่จำเลยกับพวกที่ถูกเจ้าพนักงานตำรวจทำร้ายร่างกายบังคับให้รับสารภาพ ต่อมาเมื่อเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษมาสอบปากคำจำเลยและนำภาพที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ เอกสารหมาย จ.๘ มาให้จำเลยดู และให้ระบุว่าเจ้าพนักงานตำรวจคนใดเป็นคนร้าย ที่โจทก์อ้างในฎีกาว่า เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เวลากลางวัน โจทก์ไม่ได้ร่วมกันทำร้ายร่างกายจำเลยบริเวณห้องประชุมสถานีตำรวจภูธรต้นหยง เพราะในวันดังกล่าวโจทก์ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่จังหวัดอุดรธานี นครพนม และสกลนคร เพื่อดูแลความปลอดภัยในการประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจร ตามคำสั่งกองปราบปรามที่ ๑๖๕/๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๒ ซึ่งโจทก์เดินทางโดยสายการบินไทย เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมาย จ.๓ และเดินทางกลับกรุงเทพมหานครวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ มีปัญหาต้องวินิจฉัยก่อนว่า วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โจทก์อยู่ในห้องประชุมสถานีตำรวจภูธรต้นหยงหรือไม่ เห็นว่า โจทก์อ้างว่าโจทก์ได้รับคำสั่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการจังหวัดอุดรธานี นครพนม และสกลนคร เพื่อดูแลความปลอดภัยในการประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจรตามคำสั่งกองปราบปรามที่ ๑๖๕/๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๒ ปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นเรื่องมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้รองผู้บังคับการกองปราบปรามปฏิบัติราชการ มิใช่คำสั่งให้โจทก์ไปปฏิบัติหน้าที่

ราชการแต่ประการใด ส่วนตัวเครื่องบินเอกสารหมายเลข จ.๓ ก็ได้รับความเพียงว่าโจทก์เดินทางไปในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา ไม่ปรากฏหลักฐานการเดินทางกลับเมื่อใด แต่ปรากฏภาพโจทก์ตามเอกสารหมายเลข จ.๘ ขณะที่เจ้าพนักงานตำรวจนำจำเลยไปทำแผนประกอบคำรับสารภาพในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ โดยโจทก์เองก็เบิกความรับว่า เมื่อประมาณเดือนมกราคม ๒๕๔๗ ได้รับคำสั่งจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ไปปฏิบัติราชการที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เกี่ยวกับเรื่องที่มีการปล้นอาวุธปืนที่กองพันทหารพัฒนาที่ ๔ ค่ายปิเหล็ง และตอบคำถามค้านทนายจำเลยว่า พยานร่วมสอบสวนผู้ต้องหาในคดีปล้นอาวุธปืนหลายครั้ง บางครั้งก็เคยออกไปทำแผนประกอบคำรับสารภาพ โดยมีภาพข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ตามเอกสารหมายเลข จ.๘ ซึ่งมีจำเลยเป็นผู้ต้องหา จากพยานหลักฐานดังกล่าวฟังได้ว่าโจทก์อยู่ในห้องประชุมสถานีตำรวจภูธรต้นหยงในวันเกิดเหตุ ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การที่จำเลยให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามเอกสารหมายเลข ๑.๕ เป็นความผิดหรือไม่ เห็นว่า จำเลยเป็นราษฎรอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ แต่ไม่สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้ การสื่อสารต้องผ่านล่าม ไม่เคยรู้จักกับโจทก์มาก่อน พยานโจทก์ก็รับว่าจำเลยไม่เคยกล่าวหาว่าโจทก์ทำร้ายร่างกายจำเลย ในการถ่ายภาพผู้ร่วมทำร้าย จำเลยไม่ได้ชี้ว่าโจทก์ร่วมทำร้ายร่างกายจำเลยตามเอกสารหมายเลข จ.๘ ทั้งพันตำรวจตรีรัชชนพ ผดุงกาญจน์ พยานโจทก์ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปราบปรามการทุจริตชำนาญการพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และได้รับแต่งตั้งเป็นคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง เบิกความตอบทนายจำเลยถามค้านรับว่า จำเลยเคยให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงว่าโจทก์เป็นเจ้าพนักงานตำรวจที่มาจากกรุงเทพมหานคร แต่ไม่ได้ร่วมทำร้ายร่างกายจำเลย นอกจากนั้นยังได้ความจากพันเอกปิยวัฒน์และพันตรีวิรัช พยานจำเลย เบิกความว่า จำเลยไม่เคยให้ถ้อยคำว่าโจทก์ร่วมทำร้ายร่างกายจำเลย การที่โจทก์ถูกกล่าวหาว่าเนื่องจากการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และเป็นดุลพินิจของพนักงานสอบสวน พยานหลักฐานเท่าที่โจทก์นำสืบมาอย่างไม่มีน้ำหนักมั่นคงที่จะลงโทษจำเลยตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องนั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยในผล ฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน”

มีข้อน่าสังเกตว่า คดีนี้เป็นเรื่องที่นายชูดีพร้อมันได้เป็นพยานให้ถ้อยคำโดยสุจริตต่อดีเอสไอและป.ป.ช. เพราะถูกกระทำละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงจากการที่เจ้าพนักงานตำรวจชุดสอบสวนทำร้ายร่างกายเพื่อบังคับให้รับสารภาพในความผิดที่ตนมิได้กระทำ (คดีที่นายชูดีพร้อมันตกเป็นผู้ต้องหาคดีปล้นอาวุธปืนฯ พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง และคดีอื่นที่เกี่ยวข้องนายชูดีพร้อมันต่อสู้พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนจนพ้นข้อหาความผิด) คดีดำเนินไปตามขั้นตอนของ ดีเอสไอ และ ป.ป.ช. แต่ขณะคดีอยู่ระหว่างการสอบสวนของ ป.ป.ช. นายชูดีพร้อมันกลับถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ ป.ป.ช. ตั้งข้อกล่าวหา อ้างเอาถ้อยคำที่นายชูดีพร้อมันได้ให้การต่อดีเอสไอและป.ป.ช. ซึ่งรวมอยู่ในสำนวนคดีของ ป.ป.ช. แล้ว ว่าเป็นการแจ้งความเท็จ นำไปฟ้องคดีต่อศาล ซึ่งโดยปกติถ้อยคำที่ให้การดังกล่าวฟังเป็นความลับในสำนวนคดีของ ป.ป.ช. ที่ผู้เป็นพยานมาให้ถ้อยคำจะต้องได้รับความคุ้มครอง

ข้อน่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยคดีข้อหมิ่นทรมานผู้ต้องหา ว่าคดีไม่มีมูล เพราะพยานหลักฐานไม่เพียงพอ แต่ในคำพิพากษาศาลฎีกาคดีนี้ ศาลรับฟังได้ว่า มีการข่มทรมานผู้ต้องหาดังกล่าวจริงและขณะเกิดเหตุโจทก์เป็นตำรวจนายหนึ่งในชุดสอบสวนผู้ต้องหาและอยู่ในห้องประชุม สภ.ต้นหยง ที่ใช้สอบสวนและทรมานผู้ต้องหาด้วย เพียงแต่นายชูดีพร้อมัน จำเลย ไม่เคยระบุว่าโจทก์เป็นผู้ร่วมข่มทรมานด้วยเท่านั้น

ข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ :

นายรัชฎา มนูญฎา ทนายความ สภาทนายความ ๐๘๑-๔๓๙๔๙๓๘

หรือ นายปรีดา นาคผิว ทนายความ มูลนิธิผสานวัฒนธรรม ๐๘๙-๖๒๒๒๔๗๔

